

O boleznih, napakah in drugih škodljivih rečeh pri sadnih drevesih.

(Spisal A. Štamcar.)

(Dalje.)

IX. Kodralo.

Ta bolezen se spozná, kadar se na drevesu litje bolj spodaj vkup vije in gerbanči in postaja kodrasto in poslednjič rumeno, in pred časom spada. To bolezen vzrokuje večidel zemlja, če je preborna za živež, premokra ali pa presuha. Pomaga se lahko, če se slaba zemlja z drugo zemljo nadomesti. Včasih pa kodrasto perje tudi narejajo uši, ki se narobe na listje usedajo in sok iz drevesa sisajo. Uši se naj raje mladega drevesca, posebno češenj, polotijo, posebno, če po lepem, toplem, spomladanskem vremenu pride hitro merzel dež ali hladna rosa; v ozkih dolinah stoječih dreves se uši veliko raji primejo, kakor v prostem odpertem zraku.

X. Rja.

Ta bolezen se konec korenin prime, ki rumené, in poslednjič postanejo rujave, črne ali pa plesnjive, ter ne morejo potem drevesu potrebnega živeža dajati. Perje rumení, drevo hira in časoma pogine. V suhi, kamnitni, z železno rudo nahajoči zemlji je rada ta bolezen. Mlade drevesca se ozdravijo, toda izkopati se morajo, in vse korenine naj se na konceh gladko porežejo; ostalim dobrim, pa naj se verhna koža oderzá, in drevesca naj se v boljšo zemljo presadé. Veliko drevo se pa ne dá presaditi, zato ga je tudi težeje ozdraviti; treba je tedaj vso perst koreninam odvzeti, jih na konceh obrezati in jim dati bolj ilovnate persti.

XI. Gnjiloba pri koreninah.

Ta se pritepe, kadar je zeló huda, dolga ali pa prav mokra zima. Prime se naj raji v rahli, pesčeni, močvirnati zemlji. Mlado drevo se ozdravi, če se presadí; staro drevo pa se ne more presaditi, ter pogine.

XII. Červojed.

Štrigovec, t. j. žitni červ, pride do drevesnih korenin, jih objé in ogloda. Če je zemlja zeló gnojna, se ta merčes rad priklati. Dobro je, da se pepel okoli drevesa potrese, ali pa z bolj slabim lugom okoli pomoči.

(Dalje prub.)